

بررسی نوع و میزان ناهنجاریهای احتمالی در نخل های بارده کشت بافت خرما در استان فارس

حمید زرگری

عضو هیات علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی فارس-شیراز

چکیده

تکنیک کشت بافت گیاهی به عنوان یک روش تجاری تکثیر می توان مواد گیاهی مورد نیاز برای تحقق اهداف برنامه های توسعه، احیا و اصلاح نخلستانهای خرمای کشور تامین نماید لیکن احتمال برخوبی تغییرات ژنتیکی و اپی ژنتیکی در نتایج حاصله در طی این فرآیند وجود دارد. لذا در این تحقیق به منظور تعیین نوع و میزان ناهنجاریهای احتمالی رویشی و زایشی درختان حاصل از کشت بافت و درختان حاصل از پاجوش ارقام برخی، پیارم و زاهدی در گروههای سنی بارده‌ی ۶، ۳ و ۲ سال در شهرستان‌های جهرم و قیروکارزین به مدت یکسال مورد مقایسه قرار گرفتند. کلیه عملیات به زراعی و به نژادی بصورت یکسان برای کلیه تیمارها انجام گرفت. نتایج نشان داد که در ارقام پیارم، برخی و زاهدی حاصل از کشت بافت باسن بارده‌ی سه سال به ترتیب ۴۱، ۳۵ و ۱۹ درصد و درختان حاصل از پاجوش در رقم پیارم ۴۶درصد و در رقم زاهدی ۹۶ درصد میوه بدست آمد. از درختان حاصل از کشت بافت شش ساله، برخی ۲۶درصد و درختان حاصل از پاجوش پیارم و برخی به ترتیب ۵۴ و ۶۶ درصد میوه مشاهده گردید. در ارقام زاهدی و برخی ۱۲ ساله حاصل از کشت بافت ۳۹ و ۴۷ درصد و درختان حاصل از پاجوش زاهدی ۶۳ درصد میوه بدست آمد. نهالهای پیارم سه ساله حاصل از کشت بافت بیشترین ناهنجاریهای رویشی شامل کوتولگی، رشد بیش از اندازه رویشی، گوناگونی رنگ برگچه، سفید شدن رنگ برگ، سیاه سوختگی، بد شکلی پاجوش و پاجوش نابجا مشاهده گردید و بیشترین ناهنجاریهای زایشی شامل میوه های پارتونوکارپ، عدم تلقیح، چند برچه ای شدن، پیچیده شدن گل آذین، کاهش گلددهی، تاخیر در گلددهی و ناهمرسی در خوشه میوه در رقم برخی ۳ و ۶ ساله مشاهده شد بطوریکه در بعضی از مناطق خرمائیز استان فارس در نهالهای ۳ و ۶ ساله رقم برخی حاصل از کشت بافت ۹۸ درصد میوه سه برچه ای و پارتونوکارپ مشاهده گردید. در ارقام محلی مورد بررسی ناهنجاریهای رویشی و زایشی مشاهده نگردید. نتایج کلی نشان داد که با افزایش سن درختان حاصل از کشت بافت و پاجوش درصد تشکیل میوه افزایش می یابد. وضعیت درصد تشکیل میوه و چند برچه ای شدن میوه در نهال های حاصل از کشت بافت علاوه بر ناهنجاریهای احتمالی بسته به رقم، سن درختان، نوع گرده مورد استفاده، درجه حرارت منطقه، زمان گرده افشاری و عدم سازگاری ارقام کشت شده در منطقه متفاوت می باشد.

مقدمه

کاربرد شیوه های کشت بافت به منظور باززایی و تولید تجاری گیاه کامل پیشرفته است که در نیم قرن اخیر صورت گرفته و در حال حاضر برای ازدیاد بسیاری از گونه های گیاهی جایگزین روش های عادی تکثیر شده است^(۳). ازدیاد انبوه و سریع همگردها و همچنین ایجاد، نگهداری و توزیع همگردهایی که از نظر بیماری خاصی آزمون شده‌اند، ویژگی های بارز تکنیک کشت بافت شمرده می شوند^(۴). علاوه بر این استفاده از سیستم‌های کشت درون شیشه‌ای، امکان ارسال مواد ازدیادی به نقاط دور و نیز نگهداری و انبار کردن آنها را برای درازمدت فراهم می سازد. تولید و استخراج فرآورده های دارویی در

سیستم‌های کشت تعليق یاخته‌ی و کاربردهای فرآوان دیگری در به نژادی گیاهان از جمله مزایای این تکنیک به شمار می‌روند^(۷) ولی در کنار همه محسن اشاره شده معایبی نیز برای این روش وجود دارد. به طور کلی بکارگیری روش‌های ریازدیده‌ی نیازمند به در اختیار داشتن تجهیزات و تسهیلات گران قیمتی است که تهیه آنها ممکن است در تکثیر تجاری برخی از گیاهان توجیه اقتصادی نداشته باشد^(۴). علاوه بر این انجام روش‌های گوناگون این نوع از دیداد به مهارت‌هایی ویژه و تربیت افراد متخصص نیازمند می‌باشد که هزینه‌های استفاده از آنها را دوچندان می‌کند. از دیگر معایب این تکنیک خطاهایی است که در نگهداری ماهیت ژنتیکی و هویت ارقام رخ می‌دهد که نومه‌های آن ورود یک عامل بیماری‌زای ناشناخته به فرمول ژنتیکی گیاه و یا ظاهر شدن یک گیاه جهش یافته^(۳). در برخی از ارقام و سیستمهای کاشت ممکن است که تغییرات خاص ژنتیکی و اپی ژنتیکی بوجود آیند که موجب تغییرات مورفولوژیکی گیاه حاصله گردند^(۷). به همین خاطر در کنار همه فواید بکارگیری تکنیک‌های ریز از دیدادی حتماً باید مشکلات فوق و ارزیابی اثرات آنها بویژه هنگام اجرای یک برنامه تکثیر و تولید تجاری را مورد توجه قرار داد. الواسل که ناهنجاری‌های رویشی و زایشی را در ارقام برحی^(۵)، سوکری، نبات سیف، خلاص و دگلت نور^(۶) مورد مطالعه قرار داد، میزان پاکوتاھی را بین ۳۰ تا ۳۵ درصد بسته به رقم، میزان ناهنجاری‌های مورفولوژیکی را بین ۳۰ تا ۴۰ درصد عمده‌ای در رقم سوکری، میزان خمیدگی انتهایی را بین ۵ تا ۳۰ درصد در ارقام سوکری و نبات سیف، میزان برگ‌های تغییر رنگ یافته را ۲ درصد در ارقام برحی و خلاص و همچنین میزان عدم تلقیح را بین ۳۰ تا ۱۰۰ درصد در ارقام برحی، سوکری، خلاص، دگلت نور و نبات سیف گزارش کرد. او در مطالعات دیگر خود به این نتیجه رسید که سن درخت می‌تواند در میزان عدم تلقیح تاثیر بگذارد و بطوریکه در سالین ۶، ۹ و ۱۲ سال درختان رقم برحی میزان میوه نشینی به ترتیب ۱/۵، ۰/۵ و ۰/۲ درصد بوده است^(۶).

مواد و روش‌ها: به منظور تعیین نوع و میزان ناهنجاری‌های احتمالی رویشی و زایشی درختان حاصل از کشت بافت ارقام برحی، زاهدی و پیارم در گروههای سنی بارده‌ی ۳ و ۶ و ۱۲ سال در شهرستان جهرم و قیر و کارزین به مدت یک سال زراعی با درختان حاصل از پاجوش همین ارقام در طرح بلوكهای کامل تصادفی با ۲۰ تیمار مورد مقایسه قرار گرفتند. در هر منطقه پس از علامت گذاری ۲۰ اصله درخت از هر رقم و نظارت بر اجرای دقیق اصول فنی به زراعی بر اساس آخرین توصیه‌های تحقیقاتی طبق تقویم زمانی مشخص شده نسبت به یادداشت برداری از ناهنجاری‌های احتمالی زایشی و رویشی اقدام و نتایج در قالب روش‌های آماری مناسب تجزیه و نسبت به مقایسه آنها اقدام و درصد هر ناهنجاری مشخص گردید.

نتایج و بحث

نتایج حاصل از اجرای طرح تحقیقاتی بررسی نوع و میزان ناهنجاری‌های احتمالی در نخلهای بارده کشت بافت خرما در استان فارس بصورت جدول شماره ۱ ارائه می‌گردد. با توجه به نتایج بدست آمده (جدول ۱) در رقم پیارم در سن ۳ سالگی نهال کشت بافتی ۳۵ درصد و پاجوش محلی ۴۰ درصد میوه سالم بدست آمد. در نهالهای کشت بافت برحی ۳ ساله ۴۱ درصد میوه سالم و ۵۹ درصد میوه ریزش کرده و پارتونوکارپ مشاهده گردید. در رقم زاهدی ۳ ساله کشت بافت ۱۹ درصد میوه سالم و ۸۱ درصد میوه ریزش کرده و پارتونوکارپ و در درختان زاهدی ۳ ساله حاصل از پاجوش ۹۶ درصد میوه سالم و ۴ درصد میوه ناسالم بدست آمد. در رقم پیارم سه ساله بیشترین ناهنجاری‌های رویشی مشاهده شد. بیشترین ناهنجاری‌های زایشی رقم برحی سه ساله و شش ساله نشان داده است بطوریکه در بعضی از مناطق خرمائیز استان فارس نهالهای ۶-۳ ساله برحی ۹۸ درصد درصد میوه ناسالم داشته‌اند. در بعضی از مناطق ارقامی به عنوان پیارم، مجول و غیره توزیع شده است ولی پس از به شمر رفتن ارقام دیگری مانند برحی، توری و غیره بوده‌اند. در ارقام محلی مورد آزمایش ناهنجاری‌های رویشی و زایشی مشاهده نگردیده است. در رقم پیارم ۶ ساله محلی ۵۴ درصد سالم و ۴۶ درصد ناسالم بدست آمد. در رقم برحی ۶ ساله محلی

۶۶ درصد میوه سالم و ۳۴ درصد میوه ناسالم بدست آمد و در برخی محلی ۶ ساله کشت بافتی ۲۶ درصد تلقیح و ۷۴ درصد عدم تشکیل میوه مشاهده گردید. در نخلات برخی ۱۲ ساله کشت بافت ۴۷ درصد میوه سالم و ۵۳ درصد میوه ناسالم و درختان ۱۲ ساله برخی محلی در سطح استان موجود نبود تا بر روی آنان آزمایش به عمل آید. در نخلات زاهدی ۱۲ ساله محلی به ترتیب ۶۳ درصد و ۳۷ درصد میوه سالم و ناسالم مشاهده شد و در نخلات زاهدی ۱۲ ساله کشت بافتی ۳۹ درصد میوه سالم و ۶۱ درصد میوه ناسالم بدست آمد.

جدول شماره ۱- درصد تشکیل میوه و درصد میوه های ریزش کرده و پارتونوکارپ آزمایش طی سال ۸۶-۸۷

ناهنجری ها	درصد ریزش کرده	درصد میوه سالم و پارتونوکارپ	رویشی زایشی	نام رقم
ندارد ندارد	۶۰	۴۰		پیارم ۳ ساله محلی
دارد دارد	۶۵	۳۵		پیارم ۳ ساله کشت بافتی
ندارد ندارد	۴۶	۵۴		پیارم ۶ ساله محلی
- -	-	-		پیارم ۶ ساله کشت بافتی
- -	-	-		برخی ۳ ساله محلی
دارد دارد	۵۹	۴۱		برخی ۳ ساله کشت بافتی
ندارد ندارد	۳۴	۶۶		برخی ۶ ساله محلی
دارد دارد	۷۴	۲۶		برخی ۶ ساله کشت بافتی
- -	-	-		برخی ۱۲ ساله محلی
دارد ندارد	۵۳	۴۷		برخی ۱۲ ساله کشت بافتی
ندارد ندارد	۴	۹۶		زاهدی ۳ ساله محلی
دارد دارد	۸۱	۱۹		زاهدی ۳ ساله کشت بافتی
ندارد ندارد	۳۷	۶۳		زاهدی ۱۲ ساله محلی
ندارد ندارد	۶۱	۳۹		زاهدی ۱۲ ساله کشت بافتی

بطور کلی درصد تشکیل میوه سالم و ناسالم در ارقام مختلف متفاوت است. با افزایش سن درختان حاصل از پاجوش و کشت بافتی درصد میوه نشینی نیز افزایش می یابد. بنابراین بایستی قبل از به نتیجه رسیدن نهال های کشت بافت توزیع شده در سطح مناطق خرمائیز از ورود نهال های کشت بافتی که هنوز سازگاری آن به اثبات نرسیده جلوگیری به عمل آید.

منابع

- ۱-زرگری، حمید. ۱۳۸۴. گزارش نهایی طرح تحقیقاتی بررسی سازگاری و خواص کمی و کیفی هشت رقم خرمای تجاری در دنیا. بخش تحقیقات خرما و میوه های گرمسیری فارس. انتشارات مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی فارس. ۶۰ ص.

- ۲- زرگری، ۱۳۸۲. بررسی وضعیت رشد رویشی ارقام خرمای حاصل از کشت بافت در استان فارس. خلاصه مقالات سومین کنگره علوم باستانی ایران. کرج. ص ۶۰.
- ۳- پیریک، آ.ال.ام. ۱۳۷۶. مبانی کشت بافت گیاهی. ترجمه: دکتر عبدالرضا باقری. چاپ اول. انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد. مشهد: ۲۰۷.
- ۴- کنت، سی.تی. ۱۳۷۷. فنون کشت بافت گیاهی برای گیاهان باستانی. ترجمه: دکتر مرتضی خوشخوی. چاپ دوم. انتشارات مرکز دانشگاه شیراز. شیراز: ۴۳۶.
- 5-Al-Wasel, A.S. 2000. Vegetative and fruiting comparing of tissue culture-derived and conventionally propagated date palm(*Phoenix dactylifera* L.) cv. Barhi trees. In Vitro Cell dev. Biol., Vol. 36, No. 3:10-13.
- 6- Al-Wasel, A.S. 2001. A survey study on:Somaclonal variations in In vitro-derived date palm trees. The International workshop on True-to-Typeness of Date Palm Tissue Culture Derived Plants, Morocco; 23-25May.
- 7-Hartmann, H.T.; D.E. Kester and F.T. Davis. 1990. Plant propagation, principles and practices. Prentice-Hall Inc. USA, 5th Ed., 647.